

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι

Έτος 2^ο Τεύχος Αρ.5

Δεκέμβριος 2008

«Ο ΤΗΡΩΝ»

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Η γέννησις Σου Χριστέ ο Θεός υμών
ανέτειλε τω κόσμω το φως το της γνώσεως.
Εν αυτή γαρ οι τοις άστροις λατρεύοντες
υπό αστέρος εδιδάσκοντο.
Σε προσκυνείν τον ήλιον της δικαιοσύνης
και σε γινώσκειν εξ ύψους ανατολήν.
Κύριε δόξα Σοι.

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του
Τήρωνος

Έτος 2^{ον} - Τεύχος 5^{ον}

Δεκέμβριος 2008

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος
Μοναγρούλλι - Λεμεσός
Τηλ./Φαξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τηλ.: 99134050.

Επίτροποι:

Κώστας Χρυσοστόμου, Κυριάκος
Μιχαήλ, Νίκος Γιάγκου, Σάββας
Κακουλλής, Νίκος Σιαρρής.

Παρεκκλήσια:

- (α) Αγίων Αναργύρων
- (β) Αγίας Παρασκευής

Υπεύθυνος & Επιμέλεια Ύλης:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας

Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν
στο τυπογραφείο **Χριστάκη**
Χαραλάμπους, το οποίο ανέλαβε
τα έξοδα του μηνιαίου
περιοδικού μας

ΚΑΛΑΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Καλήν ημέραν άρχοντες
αν είναι ο ορισμός σας
Χριστού τη θεία γέννηση
να πω στ' αρχοντικό σας.

Χριστός γεννάται σήμερα
εν Βηθλεέμ τη πόλη
οι ουρανοί αγάλλονται
χαίρει η φύσις όλη.

Εν τω σπηλαίω τίκτεται
εν φάτνη των αλόγων
ο Βασιλεύς των ουρανών
και ποιητής των όλων.

Μες στο σχολείο μας αυτό
πέτρες να μη ραγίσουν
κι οι δάσκαλοι κι οι μαθητές
χρόνια πολλά να ζήσουν.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τα Χριστούγεννα είναι η ημέρα που η Εκκλησία μας εορτάζει την κατά σάρκα γέννηση του Υιού του Θεού εκ της Υπεραγίας Θεοτόκου στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Από τότε δε αρχίζει η χριστιανική μας Εκκλησία και ιστορία. Αυτή η **φανέρωση του Θεού εν σαρκί**, αυτή η γέννηση του Θεού ως ανθρώπου, είναι το μεγαλύτερο γεγονός όλων των εποχών και όλων των αιώνων. Και τα Χριστούγεννα, σαν εορτή της γεννήσεως του Θεού ως ανθρώπου, ως Θεανθρώπου, είναι η **αρχή όλων των εκκλησιαστικών εορτών των Χριστιανών**, γιατί είναι αρχή όλων των εκκλησιαστικών γεγονότων της χριστιανοσύνης. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος δίκαια ονόμασε τα Χριστούγεννα «Μητρόπολιν πασών των εορτών».

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των εκκλησιαστικών εορτών και των γεγονότων που η Εκκλησία εορτάζει στις ιερές ακολουθίες της. Διότι **ένα σωτηριώδες και Θεόσδοτο γεγονός** που κατά τη θεία οικονομία της σωτηρίας του κόσμου και του ανθρώπου συνέβη σε μια δεδομένη ιστορική στιγμή, **συνέβη με τέτοιο τρόπο και με τέτοιο σκοπό ώστε να μείνει μετά για πάντα**. Δηλαδή συνέβη κατά τέτοιο τρόπο για να γίνει **λειτουργικό**, που σημαίνει ανθρωποσωτήριο, συνεχώς παρατεινόμενο μέσω όλης της ιστορίας της Εκκλησίας επί γης, μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία και σ' όλη την αιωνιότητα. Και αυτή η λειτουργική για τον άνθρωπο σωτήριος μεταφορά και προέκταση των θείων γεγονότων μέσω της ζωής μας σ' αυτή τη γη είναι πράγματι η ζωή της Εκκλησίας και το εορτολόγιο της Εκκλησίας - είναι η Λειτουργία της. **Λειτουργία του Ζώντος Θεού που μας ζωοποιεί και μας σώζει**.

Το μέγα μυστήριο της πίστεως και της ευσεβείας μας, έγκειται στο ότι ο Αιώνιος και Άναρχος και Απρόσιτος και Ακατάληπτος, αλλά Φιλάνθρωπος Θεός, **κατέβηκε στον κόσμο μας και έλαβε «σάρκα» και έγινε άνθρωπος, γεννήθηκε ως άνθρωπος με ψυχή και σώμα και νου και θέληση και ζωή ανθρώπινη**.

Μ' αυτό το μεγάλο θαύμα, μ' αυτό το μεγάλο και ασύλληπτο μυστήριο, δεν μπορεί να συγκριθεί ούτε και αυτή η ίδια η δημιουργία του κόσμου από το Θεό εκ του μηδενός. Διότι ενώ μέχρι τότε ο Θεός δημιουργεί εκ του μηδενός, δηλαδή δημιουργεί ανύπαρκτα μέχρι τότε όντα και κτίσματα, τώρα Αυτός ο ίδιος γίνεται κτίσμα, γίνεται «δημιούργημα», γίνεται «άνθρωπος». Ο αει Ων, ο Άναρχος και Άκτιστος, τώρα ο ίδιος γίνεται κτίσμα: **«Ο Ων γίνεται, ο Άναρχος άρχεται, ο δημιουργός και ο Κτίστης γίνεται δημιούργημα και κτίσμα, ο Αόρατος οράται και ψηλαφείται, ο Ασώματος λαμβάνει σώμα»** (στιχηρά των Χριστουγέννων).

Το θείο μυστήριο, το κεκρυμμένο από αιώνες, το άγνωστο ακόμα και στους αγγέλους και τους αρχαγγέλους, αποκαλύπτεται τώρα στην εκ της Παρθένου Γέννηση του Χριστού στη Βηθλεέμ: Θεός σαρκωμένος με ασύγχυτη ένωση της θείας και ανθρωπίνης φύσεως στο ένα και μοναδικό Πρόσωπο του Λόγου. Και τι προήλθε απ' αυτό: **Ο Θεός κατέβηκε μέχρι τον άνθρωπο, ώστε ο άνθρωπος να υψωθεί μέχρι το Θεό. Ο Θεός μετέχει της δικής μας ανθρωπίνης φύσεως, για να μετάσχει ο άνθρωπος της θείας. Ο Θεός έγινε Υιός του ανθρώπου, για να γίνει ο άνθρωπος Υιός του Θεού**.

Ο Κύριος και Σωτήρ Ιησούς Χριστός, δεν ήλθε για να μας «διδάξει» απλώς τη ζωή απλώς να διορθώσει τη ζωή σ' αυτό το κόσμο, αλλά **για να γίνει ο ίδιος η ζωή μας**, ζωή αληθινά ανθρώπινη, αλλά με προσωπική ένωση και κοινωνία με το Θεό και ως εκ τούτου ζωή θεία, Θεανθρώπινη.

Και αυτή η νέα Θεανθρώπινη ζωή του Χριστού εν ημίν, **ζωή μέσα στη Χάρη και τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, ζωή μέσα στο σώμα του Χριστού σε κοινωνία με όλους τους Αγίους**, είναι η πραγματική ζωή των Χριστιανών στην Ορθόδοξη Εκκλησία, μέσα στην οποία κατοικεί και δια μέσου της οποίας εκχέεται το μεγάλο μυστήριο της πίστεως μας: Θεός φανερώθει εν σαρκί, για την σωτηρία και ζωοποίηση και θέωσή μας. Και αυτή η **καινή ζωή εγεννήθη ημίν** τα Χριστούγεννα και μας δίδεται μέσω των Χριστουγέννων και από τα Χριστούγεννα, διότι **τα Χριστούγεννα Χριστός εγεννήθη, η ζωή μας και ο Θεός μας**.

π. Αθανάσιος Γιέβτιτς
Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Ερζεγοβίνη

Πώς πρέπει να μετανοούμε

Του αγίου Εφραίμ

Αδελφοί, ο τωρινός καιρός είναι καιρός για μετάνοια. Μακάριος λοιπόν είναι εκείνος, πού δεν έπεσε καθόλου στα δίχτυα του εχθρού. Μακάριος είναι για μένα κι εκείνος πού έπεσε στα δίχτυα του, αλλά κατόρθωσε να τα σκίσει και να του ξεφύγει όσο βρίσκεται στην παρούσα ζωή. Αυτός, ζώντας ακόμα σωματικά, μπόρεσε να ξεφύγει από τον πόλεμο και να σωθεί, όπως ξεγλιστράει το ψάρι από το δίχτυ. Γιατί το ψάρι, και να πιαστεί, αν σκίσει το δίχτυ και ορμήσει προς το βυθό, όσο βέβαια είναι ακόμα στο νερό, σώζεται. Αν όμως το τραβήξουν στη στεριά, τότε πια δεν μπορεί να βοηθήσει τον εαυτό του. Έτσι κι εμείς. Όσο είμαστε σ' αυτή τη ζωή, έχουμε πάρει τη δύναμη και την εξουσία από το Θεό να σπάσουμε μόνοι μας τις αλυσίδες των θελημάτων του εχθρού, να πετάξουμε το φορτίο των αμαρτιών μας με τη μετάνοια και να σωθούμε, κερδίζοντας τη βασιλεία των ουρανών. Αν όμως μας προφτάσει το φοβερό εκείνο πρόσταγμα, αν η ψυχή χωριστεί από το σώμα και το σώμα μπει στον τάφο, τότε δεν μπορούμε πια να βοηθήσουμε τον εαυτό μας – όπως ακριβώς συμβαίνει και με το ψάρι, πού το τράβηξαν απ' το νερό και το έκλεισαν μέσα σε δοχείο.

Αδελφέ, μην πεις, «Σήμερα αμαρτάνω και αύριο μετανοώ», γιατί δεν έχεις σιγουριά. Στον Κύριο ανήκει η φροντίδα για το αύριο.

Ευεργετινός

Μεταφρασμένος στη Δημοτική - ΚΟΖΑΝΗ Μάρτιος 2006

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Αφού ο άνθρωπος δεν μπορούσε να έρθει στο Θεό, ο Θεός ήρθε στον άνθρωπο, ταυτίζοντας τον εαυτό του με τον άνθρωπο με τον πιο άμεσο τρόπο. **Ο αιώνιος Λόγος και Υιός του Θεού, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, έγινε αληθινός άνθρωπος, ένας από εμάς.** Συμμετέχει απόλυτα στο κάθε τι που μας αποτελεί κι έτσι μας δίνει τη δυνατότητα να συμμετέχουμε σ' αυτά που τον αποτελούν, στη θεϊκή του ζωή και στη δόξα του. **Έγινε ό,τι είμαστε για να μας κάνει ό,τι είναι αυτός.**

Ο Θεός ενώνεται με τη δημιουργία του πιο στενά απ' τη κάθε δυνατή ένωση, καθώς γίνεται ο ίδιος αυτό που δημιούργησε. Ο Θεός σαν άνθρωπος εκπληρώνει το μεσολαβητικό έργο που ο άνθρωπος απέκρουσε κατά τη πτώση. Ο Ιησούς, ο Σωτήρας μας, γεφυρώνει την άβυσσο ανάμεσα στο Θεό και στον άνθρωπο γιατί είναι ταυτόχρονα και Θεός και άνθρωπος. Όπως λέμε σ' έναν από τους ορθόδοξους ύμνους της παραμονής των Χριστουγέννων, «Ο ουρανός και η γη σήμερον ηνώθησαν, τεχθέντος του Χριστού. Σήμερον Θεός επί γης παραγένονε, και άνθρωπος εις ουρανούς αναβέβηκ».

Η **Ενσάρκωση** λοιπόν είναι η υπέρτατη πράξη του Θεού για να μας απολυτρώσει και να ξανασυνδέσει την επικοινωνία μας μαζί του. Έχει περισσότερη σημασία από μια αναίρεση της πτώσης ή μια απόκατάσταση του ανθρώπου στην αρχική του κατάσταση μάσα στο Παράδεισο. **Όταν ο Θεός γίνεται άνθρωπος, αυτό σημαδεύει την αρχή ενός ουσιαστικά νέου σταδίου στην ιστορία του ανθρώπου και όχι μόνο την επιστροφή του στο παρελθόν. Η Ενσάρκωση ανεβάζει τον άνθρωπο σ' ένα καινούργιο επίπεδο η**

τελευταία κατάσταση είναι υψηλότερη από τη πρώτη. Μόνο μέσα στον Ιησού Χριστό βλέπουμε να αποκαλύπτονται όλες οι δυνατότητες της ανθρώπινης φύσης μας' μέχρι να γεννηθεί, η αληθινή σημασία της προσωπικότητάς μας μας ήταν κρυμμένη. Η γέννηση του Χριστού, όπως λέει ο **Μέγας Βασίλειος**, είναι «η γενέθλεια ημέρα όλου του ανθρώπινου γένους».

Ο Χριστός είναι ο πρώτος τέλειος άνθρωπος - τέλειος δηλαδή όχι μόνο δυναμικά, όπως ήταν ο Αδάμ με την αθωότητά του πριν από τη πτώση, αλλά με την έννοια της **απόλυτα πραγματοποιημένης «ομοίωσης»**. Η Ενσάρκωση λοιπόν δεν είναι μόνο ένας τρόπος για ν' απαλειφθούν τα αποτελέσματα του προπατορικού αμαρτήματος, αλλά **είναι ένα ουσιαστικό στάδιο στο ταξίδι του ανθρώπου από την θεία εικόνα στη θεϊκή εξομοίωση**. Η αληθινή αιτία λοιπόν για την Ενσάρκωση δεν βρίσκεται στην αμαρτωλότητα του ανθρώπου αλλά

στη πεπτωκυία φύση του, στην ύπαρξή του που έγινε σύμφωνα με τη θεϊκή εικόνα και είναι ικανή να ενωθεί με το Θεό.

Όπως είπε ο Χριστός στο Μυστικό Δείπνο: «καγώ την δόξαν ην δέδωκάς μοι δέδοικα αυτοίς, ίνα ώσιν εν καθώς ημείς εν, εγώ εν εαυτοίς και σύ εν εμοί. Ίνα ώσι τετελειωμένοι εις εν» (Ιωαν. 17, 22-23). **Ο Χριστός μας κάνει ικανούς να συμμετέχουμε στη θεϊκή δόξα του Πατέρα**. Είναι ο σύνδεσμος και το σημείο επαφής. Επειδή είναι άνθρωπος, είναι ένα με εμάς' επειδή είναι Θεός, είναι ένα με τον Πατέρα. Έτσι **μέσω και εν αυτό είμαστε ένα με το Θεό**, και η δόξα του Πατέρα γίνεται δική μας δόξα.

Η Ενσάρκωση του Θεού ανοίγει το δρόμο για τη θέωση του ανθρώπου. Το να θεωθεί κανείς σημαίνει, με μεγαλύτερη σαφήνεια, να «**χριστοποιηθεί**». Η θεϊκή ομοιότητα που καλούμαστε να φτάσουμε είναι η ομοίωση του Χριστού. Μέσω του Ιησού που είναι Θεάνθρωπος εμείς οι άνθρωποι «**θεοούμεθα**», θεοποιούμεστε, **γινόμαστε «θείας κοινωνοί φύσεως»** (Β' Πέτρου 1,4). Προσλαμβάνοντας την ανθρώπινή μας φύση ο Χριστός που είναι Γιός του Θεού από τη φύση του μας έχει κάνει γιούς του Θεού κατά χάρη. **Εν αυτό είμαστε «υιοθετημένοι» από τον Θεό Πατέρα, και γινόμαστε γιοί εν τω Υιώ.**

Ο Χριστός μετέχει στο θάνατό μας, κι εμείς μετέχουμε στη ζωή του. Μόνο Αυτός μπορεί να μας σώσει διότι αποκτά εμπειρία εκ των έσω, σαν ένας από εμάς, για όλα αυτά που υποφέρουμε εσωτερικά καθώς ζούμε σ' ένα κόσμο αμαρτωλό. **Η κάθοδος του Θεού καθιστά δυνατή την άνοδο του ανθρώπου.**

Κάλλιστος Ware
Επίσκοπος Διοκλείας

Τι είναι εξομολόγηση;

Αν η μετάνοια είναι το πρώτο μέρος του μυστηρίου, το δεύτερο είναι η εξομολόγηση. Δηλαδή, η ενώπιον του πνευματικού ομολογία των αμαρτιών μας. Όπως για τη μετάνοια, έτσι και για την εξομολόγηση, υπάρχει μεγάλη άγνοια και παρεξήγηση. Ο πνευματικός τις περισσότερες φορές νοιώθει ότι αυτό που επιτελεί είναι μια παρωδία μυστηρίου.

Πολλοί, πχ, νομίζουμε ότι η εξομολόγηση είναι μια φιλική συζήτηση, ή μια τυπική εξαγόρευση κάποιων αμαρτιών. Αυτό όμως ποια σχέση έχει με το μυστήριο της μετάνοιας; Αν εξετάσουμε και τα κίνητρα που οδηγούν πολλούς από μας στην εξομολόγηση και πάλι θα απογοητευτούμε. Άλλοι πηγαίνουν για να βρούμε κάποια ανακούφιση ή για να απαλλαγούμε από τις ενοχές μας. Άλλοι από το φόβο της «τιμωρίας» από τον Θεό. Άλλοι από καθήκον ή από έθιμο, όπως κάνουμε οι περισσότεροι πριν τις μεγάλες γιορτές για να κοινωνήσουμε, συνδέοντας την εξομολόγηση με την θεία κοινωνία. Όλα αυτά όμως, ελάχιστη ή καθόλου σχέση έχουν με την εξομολόγηση και την μετάνοια.

Ας το πούμε με απλά λόγια: Εξομολόγηση είναι το άδειασμα του δηλητηρίου. Όταν κανείς πιεί δηλητήριο, δεν υπάρχει άλλη λύση. Το ίδιο και η εξομολόγηση. Εκεί βγάζουμε το δηλητήριο της αμαρτίας. Διαφορετικά θα οδηγηθούμε στον θάνατο.

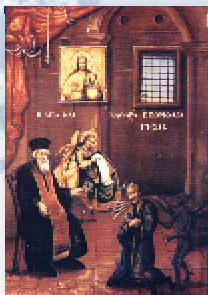
Και για να χρησιμοποιήσουμε μιαν άλλη εικόνα: Όπως στον γιατρό δείχνουμε τις πληγές μας, αναφέρουμε τους πόνους, τις ενοχλήσεις, τις αρρώστιες μας δίχως να κρύψουμε τίποτα, έτσι και στην εξομολόγηση. **Ξεγυμνώνουμε την ψυχή μας, ομολογούμε την αρρώστια μας και τον προσωπικό μας πόνο.** Αν αυτό δεν γίνει θα μείνουμε αθεράπευτοι. Οι πληγές θα μεγαλώσουν, η μόλυνση και η σήψη θα προχωρήσουν, η αρρώστια θα συνεχίσει να υπονομεύει την ύπαρξή μας και αργά ή γρήγορα θα μάς οδηγήσει στον θάνατο.

Απ' όλα αυτά, καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός δεν έχει ανάγκη την δική μας εξομολόγηση. Εμείς την έχουμε ανάγκη. Όταν, δηλαδή, εξομολογούμαστε, δεν κάνουμε... χάρη του Θεού, όπως πολλοί νομίζουν. Άλλο βέβαια αν ο Θεός σαν πατέρας περιμένει πάντα με πολλή αγάπη την δική μας επιστροφή.

Στο σημείο αυτό, είναι ανάγκη να υπογραμμίσουμε το εξής: Αν σε άλλες χριστιανικές ομολογίες, η εξομολόγηση είναι μια απρόσωπη νομικίστικη εξαγόρευση, πίσω από κάποιο παραβάν, στην Ορθόδοξη εκκλησία μας, η εξομολόγηση συνδέεται άμεσα με την πνευματική πατρότητα, την πνευματική καθοδήγηση και την προσωπική σχέση. Πολλοί, πχ, εξομολογούνται περιστασιακά, όπου βρουν πνευματικό και κάθε φορά σε διαφορετικό ιερέα. Συμβαίνει όμως κι εδώ ό,τι και με τις σωματικές αρρώστιες. Αν κάθε φορά αλλάζουμε γιατρό, τότε η θεραπεία δεν μπορεί νά 'ναι πλήρης. Ο μόνιμος πνευματικός μας είναι αυτός που γνωρίζει το «ιστορικό» μας, την πορεία μας, τις προηγούμενες πτώσεις μας και μπορεί να μάς βοηθήσει αποτελεσματικά.

Άλλοι πάλι τό 'χουν «δίπορτο». Έχουν τον πνευματικό τους, αλλά όταν συμβεί κάτι βαρύτερο, επειδή ντρέπονται, αποφεύγουν να του το εξομολογηθούν και πηγαίνουν σε κάποιον άλλον. Μια τέτοια όμως ενέργεια είναι παιδαριώδης και εμπαιγμός του μυστηρίου. Δείχνει πόσο μακριά βρισκόμαστε από την αληθινή μετάνοια.

Είναι λοιπόν απαραίτητο να επιδιώξουμε να αποκτήσουμε έναν πνευματικό πατέρα, με τον οποίον θα δημιουργήσουμε μια πνευματική σχέση. Έτσι και η πορεία μας θα είναι ασφαλέστερη. Βεβαίως υπάρχουν περιπτώσεις που επιβάλλεται να αλλάξουμε πνευματικό. Αυτό όμως θα πρέπει να γίνει με πολλή προσοχή, διάκριση και κυρίως μετά από προσεκτική εξέταση των βαθύτερων κινήτρων μας. Να ψάξουμε, δηλαδή, μέσα μας να εντοπίσουμε τα βαθύτερα αίτια και να βρούμε γιατί θέλουμε να αλλάξουμε πνευματικό.

Από το βιβλίο : *Επιστροφή
(Μετάνοια και εξομολόγηση
Επιστροφή στο Θεό και στην Εκκλησία Του)*
Αρχιμ. Νεκτάριου Αντωνόπουλου
Εκδ. Ακρίτας

Εκδηλώσεις Δεκεμβρίου 2008

Η επιτροπή κατηχητικών συνάξεων του χωριού μας σας προσκαλέσουν να τιμήσετε με την παρουσία σας τη Χριστουγεννιάτικη Εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 28 Δεκεμβρίου 2008 μετά την Θεία Λειτουργία στο προαύλιο του Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος.

Φωτογραφία από την περσινή μας εκδήλωση.
(23/12/2007)

Τα παιδιά του κατηχητικού θα τραγουδήσουν Χριστουγεννιάτικα Τραγούδια , θα παρουσιάσουν μία μικρή θεατρική παράσταση και τέλος θα υπάρχει φιλανθρωπική αγορά της οποίας τα έσοδα θα διατεθούν για τις ανάγκες του κατηχητικού.

Από την περσινή επίσκεψη μας στο νοσοκομείο
«ΑΡΟΔΑΦΝΟΥΣΑ» στη Λευκωσία. 15/12/2007

Επίσης θα υπάρχει κλήρωση με πλούσια δώρα αλλά και δώρα για όλα τα παιδιά του κατηχητικού.

Τέλος θα υπάρχει κέρασμα για όλους παρευρεθούν στην εκδήλωση μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Υπενθυμίζουμε ότι από την 12^η Δεκεμβρίου ημέρα μνήμης του Αγ. Σπυρίδωνος μέχρι και την 24^η Δεκεμβρίου ΔΕΝ γίνεται Κατάλυση ιχθύος.
- Επίσης την 24^η Δεκεμβρίου (Παραμονή Χριστουγέννων) το πρωί θα τελεστεί η ακολουθία του Όρθρου και των Ωρών, μετά τελείται ο Εσπερινός και τέλος η Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου.

1 2 3
 4 5 6 7 8 9 10
 11 12 13 14 15 16 17
 18 19 20 21 22 23 24
 25 26 27 28 29 30 31

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

Για το Μήνα Δεκέμβριο θα έχουμε ομιλία **μόνο** την **Τρίτη 9 Δεκεμβρίου 2008** με θέμα «Η Θεία Λειτουργία στη Ζωή μας» στον Ιερό Ναό του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος. **Στις ομιλίες αυτές είναι όλοι ευπρόσδεκτοι.** Οι ομιλίες θα αρχίζουν η ώρα 6:00μ.μ. ενώ στις 5:00μ.μ θα τελεστεί ο Μικρός Παρακλητικός Κανόνας προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου του Τήρωνος

6 Δεκεμβρίου	Σάββατο	Αγ. Νικολάου του εν Μύροις, Αγ. Σάββα (5 Δεκ) και Οσίας Βαρβάρας (4 Δεκ)
7 Δεκεμβρίου	Κυριακή	Γ' ΛΟΥΚΑ. Άμβροσίου Μεδιολάνων, Παύλου όσ., Άμμου όσ Σύλληψις Θεοτόκου υπό της Αγίας Άννης (9 Δεκ)
12 Δεκεμβρίου	Παρασκευή	Σπυρίδωνος έπ. Τριμυθοῦντος θαυμ
14 Δεκεμβρίου	Κυριακή	ΙΑ' ΛΟΥΚΑ (Προπατόρων). Θύρσου, Καλλινίκου, Λευκίου Έλευθερίου ιερομ. & μητρ. αὐτοῦ Ανθίας (15 Δεκ)
21 Δεκεμβρίου	Κυριακή	ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ. Ιουλιανής μ. καί τῶν σύν αὐτῇ 500 μ Αγ. Ιγνατίου και Αγ. Ιωάννη της Κροστάνδης (20 Δεκ)
24 Δεκεμβρίου	Τετάρτη	Όρθρος-Όρες-Θ.Λειτουργία και Εσπερινός (ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ)
25 Δεκεμβρίου	Πέμπτη	Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
28 Δεκεμβρίου	Κυριακή	ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ. Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμυρίων μ Στεφάνου Αρχιδιακ. Πρωτομάρτ

Οι Εσπερινοί του Σαββάτου για το Μήνα Δεκέμβριο θα αρχίζουν η ώρα 4:30μ.μ και την Κυριακή ο Όρθρος θα αρχίζει η ώρα 6:30π.μ.

ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

